

Ontwikkelingen in Indonesië

(Nog) geen Al Qaeda-aanwezigheid

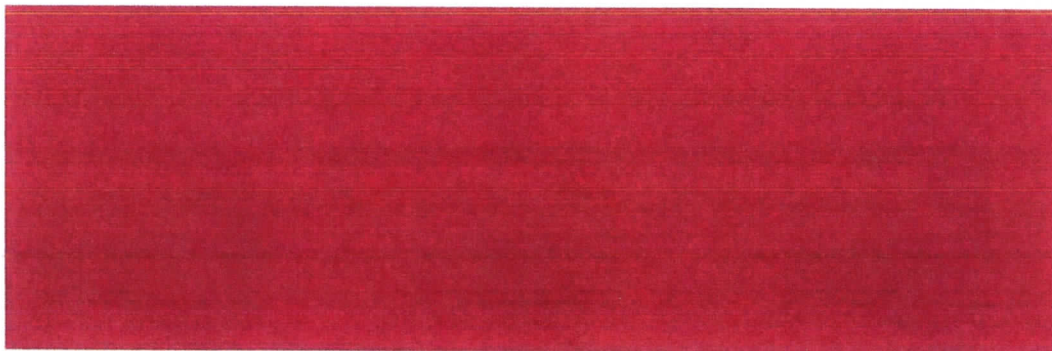
Er zijn geen aanwijzingen voor de aanwezigheid in Indonesië van een Al Qaeda-netwerk. Radicale moslimgroepen spreken wel sympathie uit voor terreurdaden elders in de wereld, maar in algemene zin kan worden gesteld dat de agenda van deze groeperingen puur op de intern-Indonesische situatie is gericht. Dit maakt actieve steun aan wereldwijd opererende terroristen niet aannemelijk. Wel zijn er individuele Indonesiërs die in Al Qaeda-kampen in Afghanistan hebben verbleven en die zich nu verspreid in Indonesië ophouden. Van hen zal desgevraagd wel actieve steun verwacht kunnen worden.

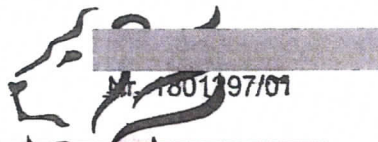
Veel aandacht gaat momenteel uit naar geestelijk leider Abu Bakar Baasyir. De internationale pers wist onlangs te melden dat hij tijdens politieverhoren bekend heeft religieuze scholing aan een aantal radicale moslims te hebben gegeven, die begin december in Maleisië en Singapore zijn aangehouden. Deze arrestanten worden verdacht van het beramen van een aanslag op de Amerikaanse ambassade in Singapore. Deze Baasyir is een bron van inspiratie voor groeperingen als de Laskar Jundullah. Die groep heeft wortels in Centraal Sulawesi, alwaar in de buurt van de stad Poso tal van pesantren (koran-schooltjes) floreren. In diezelfde streek kon na aanhoudingen in Spanje door de Indonesische autoriteiten ook een (gevechts-) trainingskamp gelokaliseerd worden. Tekenend voor de houding van de huidige machtshebbers is dat het bij lokaliseren gebleven is.

Het bovenstaande, geplaatst in internationaal perspectief, baart zorg. Er is alle aanleiding om de verdere ontwikkelingen op de voet te volgen, zeker als daaraan de voortdurende economische malaise en het gebrek aan politieke doortastendheid (zie hierna) worden toegevoegd als voedingsbodem voor terrorisme.

Politieke stilstand

Het optreden van de regering-Megawati kenmerkt zich vooral door een gebrek aan daadkracht. En dat heeft niet alleen betrekking op het uit de weg gaan van aanhoudingen in de sfeer van het internationaal terrorisme om de steun van de moslim-partijen maar niet te verliezen. Het totale beeld van de politieke elite is er een van stilstand. Alle belangrijke politieke groeperingen hebben te kampen met interne perikelen die alles lijken te verlammen.

Hoop op de Molukken

Verrassend genoeg lijkt er op één terrein wel voortgang te worden geboekt. Tussen de Molukse bevolkingsgroepen komen besprekingen op gang. Het algemene beeld ter plaatse is de laatste tijd ook gunstiger. In veel dorpen zijn de contacten tussen moslims en christenen hersteld. Er zijn nog incidenten die toegeschreven worden aan een kleine groep deserteurs uit leger en politie, en aan de Laskar Mujaheddin, waartoe enkele oud-Afghanistan-strijders zouden behoren.

De Laskar Jihad, die eerder veel olie op het vuur wierp, beperkt zich nu tot sociaal-religieuze activiteiten. Bij de besprekingen tussen de Molukse bevolkingsgroepen - waarvoor Megawati kort geleden welzijnsminister Kalla verantwoordelijk heeft gemaakt en waarbij ook Yudhoyono een belangrijke rol speelt - mag deze groep via de Molukse moslimpartij BIMM vertegenwoordigd zijn.

Aan de andere zijde van het spectrum is de rol van het Front Kedaulatan Maluku (FKM) nog niet volledig duidelijk, omdat ook de meer gematigde representanten van christelijke zijde deze weinig steun genietende, en op afscheiding gerichte groepering, het liefst buiten de gesprekken laten. De eerste gespreksronde beperkte zich overigens tot het inventariseren van standpunten, maar er is vervolgoverleg voorzien en dat is al meer dan lange tijd voor mogelijk werd gehouden.

